

Podeu llegir més cartes i publicar els vostres articles a:
www.elperiodico.com/entre-todos

A LA INFERMERA DE TIKTOK

El saber suma i el menyspreu resta

Montserrat García
 BARCELONA

Soc net d'emigrants andalusos que van arribar a Catalunya, segur que no amb les condicions que ho has fet tu. No tenien la capacitat cultural, econòmica i d'educació que tu tens i mai els vaig sentir faltar al respecte a la terra que els va acollir, els va donar feina i els va respectar. Treballes en un hospital públic, cobres uns diners que et paguem amb els nostres impostos i és per això que sento que tinc tot el dret a dir-te que tornis a Cadis, un lloc meravellós, on sempre m'han acollit i tractat amb respecte malgrat ser catalana. Busca feina allà, segur que a les oposicions no et posen la trava de l'idioma, però pensa una cosa, el coneixement suma i obre portes, el teu menyspreu resta i t'ha tancat una porta. Potser ets una gran professional, no ho dubto, però de sentit comú i raonament en tens molt poc. Apa, siau, que vol dir «*hasta luego*» i que els meus avis van aprendre a dir en català amb un accent andalús, i mira, era meravellós. ■

Fixi's en Michel, entrenador de futbol del Girona

Joan Soldevila
 BARCELONA

Si ets de la resta peninsular o de l'estranger però fa un quant temps que ets a Catalunya, el normal i lògic és que parlis el català (millor o pitjor, el que compta és la voluntat); però si així i tot no fos el cas, crec que el que sí que és totalment exigible és que l'entenguis. Simplement, es tracta de voluntat d'integració i empatia. I com a cas paradigmàtic d'esforç, superació i respecte absolut a una comunitat, poso com a exemple l'entrenador del Girona de futbol, Michel, d'origen madrileny.

Aquest és, o hauria de ser, l'exemple per a tothom i no el de la jove del vídeo en qüestió. ■

Àgora

Digitalització i igualtat

La perspectiva de gènere construeix societats igualitàries

Josefina Antonijuan

Avui 8-M, Dia Internacional de les Dones, hem de fer palès que la revolució digital està perpetuant i amplificant els patrons de la desigualtat de gènere. Hi ha diversos factors que ens ho indiquen, però em centraré en la infrarepresentació de les dones en aquest sector i en les seves derivades. En una primera etapa de la també anomenada quarta revolució industrial, des de mitjans del segle XX fins als anys 80, hi havia àrees com la programació en què la presència de dones era majoritària. ENIAC, el primer ordinador construït l'any 1946, va ser programat per un equip de dones però a partir de l'arribada de l'ordinador personal la situació es va capgirar. Durant aquesta mateixa etapa les dones hem accedit al mercat laboral, i actualment som quasi la meitat de les treballadores. Però si ens centrem en les professionals amb habilitats tecnològiques com ara la intel·ligència artificial, la robòtica avançada o

la computació en el nívol el percentatge no arriba al 20%.

Aquest clar desequilibri comença quan construïm en la infantesa el que volem ser de grans. Les nenes, en la primera etapa de l'ESO ja són conscients que la societat espera que escullin certs estudis. La manca de referents femenins, certs estereotips i no percebre la tecnologia com una eina de millora de la vida de les persones, fa que es produeixi un desinterès progressiu. Com a resultat, a la universitat, el percentatge d'alumnat femení en els d'estudis vinculats com l'enginyeria informàtica o l'enginyeria de telecomunicacions és molt baix (a la UPC un 13% i un 20%, respectivament). La carència de formació implica exclusió d'un mercat laboral d'alta demanda i ben remunerat, estem de facto discriminant les dones. És una injustícia i també un llast econòmic, ja que difícilment es podrà cobrir tota la demanda en aquest sector de fort creixement si no s'hi incorpora més dones.

Aquesta infrarepresentació actua com un circuit que es retroalimenta i amplifica les desigualtats de gènere existents ja que la tecnologia no és neutra. Les persones que la desenvolupen hi reflecteixen els seus valors socials i cultu-

als. Cal introduir diversos punts de vista en el disseny, anàlisi i resultats amb equips que representin la composició social amb persones de diferents edats, gènere, ètnia i estrat socioeconòmic. Altrament, els productes neixen amb biaixos significatius i, un és el de gènere. Una funcionalitat relativament nova dels mòbils, l'assistent de veu, ho il·lustra. Habitualment té nom i veu de dona, sempre està disponible i té un comportament amable tot i haver de contestar preguntes improcedents. Per tant, té un biaix de gènere evident, i amb el seu ús es contribueix a perpetuar i propagar un llenguatge i comportament patriarcal.

Avui 8-M, les dones reclamem ser protagonistes de la revolució digital i ens sumem a la reivindicació que ha fet l'ONU per aquest 2023 en el dia de la dona: «Per un món digital inclusiu: innovació i tecnologia per a la igualtat de gènere». Educar amb perspectiva de gènere, tant en les primeres etapes educatives com a la universitat, ens permetrà afrontar aquest desafiament global i construir una societat igualitària. ■

■ Josefina Antonijuan és vicerectora de Responsabilitat Social i Igualtat de la UPC.

Una científica en un laboratori biomèdic.

BARCELONA

¿Quan s'ocultaran totes les vies?

Ricard Kirchner

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Llegeixo que a Barcelona gairebé no queden llocs per anar a veure passar els trens. Que jo sàpiga, els FGC només ho tenen cobert fins a Sarrià. A partir d'allà circulen a l'aire lliure i no hi ha data per tapar-los. Si es desplacen a l'Hospitalet de Llobregat (parada de metro Santa Eulàlia, L-1) podran veure tots els trens tret dels AVE. A Barcelona, queda Ciutat Meridiana fins a Montcada Bifurcació (línies R-3, R-4, R-7 i R-12).

Diuen que hi ha plans de tapar tota l'R-2 i l'R-11, ja ho veurem. Ho dic perquè una tia meva se'n va anar a la Garriga abans de la Guerra Civil i ja sentia parlar del desdoblament d'aquesta línia. En aquests moments han començat les obres en alguns trams, només. ■

CAS MEDIADOR

«'Mordidas'» no, «'mordidores'»

Enrique Stuyck

MADRID

Molt es parla aquests dies del cas Mediator, un terme que no em sembla el més apropiat ja que la RAE l'associa a persones que actuen entre dues o més parts per facilitar tota mena d'acords, suposadament de bona fe, i no com en aquest cas en què la bona fe sembla que ha brillat per la seva absència. Es parla també dels receptors dels suborns, del que es coneix com a «*mordidas*», però no està fent-se amb propietat perquè el més precís seria, si la Real Academia així ho considera, parlar dels «*mordidores*», una paraula que no existeix en castellà però que s'hauria d'incloure al diccionari, en singular i també en plural, perquè poden ser un o alguns. Es pot suposar que en aquest nou episodi de corrupció n'hi ha molts que han clavat un bon mos a les arques públiques. ■